

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/186/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212307
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216212307.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, zastúpeného splnomocnencom JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanej: N. L., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, R., o zaplatenie 1.440,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20. marca 2018, č.k. 5Csp/40/2016-93, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu žalobcu a určil, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca pôvodne Poštová banka, a.s., sa žalobou doručenu súdu dňa 08.08.2016 domáhal zaplatenia pohľadávky 1.440,08 eur s príslušenstvom titulom nedoplatku zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorá bola uzavretá dňa 03.05.2013, pod č. 1341105059. Žalovaná mala porušiť podmienky zmluvy neplatením splátok riadne a včas, v dôsledku čoho došlo k predčasnému ukončeniu zmluvy. Žalobca žiadal zaplatenie riadneho úroku do zosplatnenia dlhu, ako aj do zaplatenia pohľadávky, rovnako úroky z omeškania, odvolávajúc sa na ustanovenia Obchodného zákonníka § 497 a nasledujúce. Súd prvej inštancie vec prejednal v neprítomnosti strán sporu, keď právny zástupca neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s tým, aby pojednávanie prebehlo bez jeho prítomnosti. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., a žalovaná uzavreli dňa 3.5.2016 zmluvu o úvere dostupná pôžička pod č. 1341105059, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 72 od 15.5.2013 do 15.5.2019 po 44,62 eur, s výškou dojednaných úrokov 25,50%, s výškou RPMN 30,88%, priemernou hodnotou RPMN 18,85%. Dňa 13.6.2017 Poštová banka, a.s., uzavrela so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie rozhodol o pripustení postupníka do konania namiesto pôvodného žalobcu uznesením zo dňa 3.10.2017. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 52, § 54, § 524, § 526, § 45 Občianskeho zákonníka, § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti vyplynulo, že žalobca, hoci na to bol povinný podľa § 132 ods. 1 CSP, nepredložil súdu žiaden dôkaz, z ktorého by vyplynulo, kedy žalovanej doručil výzvu na zaplatenie nedoplatkov na úvere po tom, čo jej bolo doručené oznámenie o zosplatnení dlhu pomenované ako výzva na úhradu dlžnej sumy, obsahom ktorej bolo oznámenie postupcu o zosplatnení dlhu ku dňu 11.7.2014, v celom rozsahu, kde výška pohľadávky činila 1.731,62 eur. Súd mal za to, že v tomto smere svoje tvrdenia žalobca nepreukázal. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, nepreukázal žalobca splnenie podmienok v zmysle § 526 OZ a to oznámenie postupcu alebo platnú a účinnú zmluvu o postúpení. V prejednávanej veci vyplýva, že žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi sa podstatnú časť skutočností dokázať nepodarilo, nedokázal tak, že by bola vyhlásená predčasná splatnosť celého dlhu, žalovaná riadne vyzvaná na úhradu dlhu ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a postúpením pohľadávky. Žalovaná zaplatila poslednú splátku 15.11.2013 a k zosplatneniu úveru malo

dôjsť k 11.7.2014, keď ešte neuplynul rok od omeškania sa žalovanej so splatením splátok úveru. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na ust. § 39 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V prejednávanej veci bez ohľadu na interpretáciu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre platné postúpenie pohľadávky je požiadavkou jednak 90 dňové omeškanie, jednak písomná výzva banky doručená dlžníkovi. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná a jej postúpenie by odporovalo zákonu. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená, je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta účinne písomne vyzvala. Pohľadávku z tohto úveru Poštová banka postúpila na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017. Poštová banka bola oprávnená okrem iného požadovať predčasné splatenie istiny úveru, vrátane príslušenstva, v zmysle článku 6 bod 6.2 VOP. Žalovanej výzvu nezaslala, čím žalobca nepreukázal splnenie povinnosti v súlade s ust. § 92 ods. 8. Pokiaľ teda Poštová banka, a.s., postúpila zmluvou zo dňa 13.06.2017 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu na žalobcu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keď ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti). Poštová banka, a.s., nebola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Vzhľadom na to, súd žalobu zamietol, pričom poukázal aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Bratislave, vec sp.zn. 6Co/203/2015 ako aj Krajského súdu v Trnave, veci sp.zn. 9Co/223/2016, 24Co/68/2016, 11Co/186/2016. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP, neuložil žalobcovi povinnosť zaplatiť úspešnej žalovanej trovy konania, nakoľko z obsahu spisu ani z iných podkladov nezistil žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca v celom rozsahu a to podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP. Súd svojím procesným postupom nevyzval žalobcu ani podľa § 157 CSP, mohol za účelom rýchleho a hospodárneho konania vyzvať žalobcu na preukázanie aktívnej legitímácie v konaní. Nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP. Takýto postup súdu nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a nastáva situácia, kedy jedinou možnosťou procesnej obrany žalobcu je právo podať odvolanie, čím sa de facto prenáša úloha súdu prvej inštancie na súd druhej inštancie, čo nie je žiaduce. Žalobca sa nestotožňuje s odôvodnením súdu, v ktorom súd uvádza, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Z dikcie § 565 je zrejmé, že v danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovanej došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností, vyhlásil právny predchodca žalobcu úver za predčasne splatný v súlade s obchodnými podmienkami. Žalobca zaslal žalovanej upozornenie pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 24.06.2014, v ktorom bola žalovaná vyzvaná na úhradu nesplatených splatných splátok, pričom bola zároveň upozornená na možnosť uplatnenia postupu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v prípade neuhradenia splatných splátok. Žalovaná napriek tomuto upozorneniu splatné splátky neuhradila. V prílohe k odvolaniu žalobca zaslala upozornenia adresované žalovanej spolu s elektronickým podacím hárkom. Ďalej odvolateľ dáva súdu do pozornosti skutočnosť, že pokiaľ mal súd pochybnosti týkajúce sa postúpenia uvedenej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na aktuálneho žalobcu, nie je jasné, prečo sa týmto súd zaoberal vo svojom rozhodnutí, v ktorom pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a to bez ohľadu na to, čo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že je potrebné odlíšiť procesné rozhodovanie o zmene strany sporu od posúdenia naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, s čím sa žalobca v žiadnom prípade nemôže stotožniť. Súd v rozhodnutí o pripustení zmeny zo dňa 03.10.2017 uvádza, že z predložených dokladov, ako aj zo zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., prešlo právo žalobcu voči žalovanej, teda vstúpila do práv žalobcu voči žalovanej a došlo k prevodu práva. Ďalej dal do pozornosti odvolateľ skutočnosť, že výzva na splatenie úveru z príslušenstvom zo dňa 11.4.2014 bola zároveň písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaná bola v omeškaní nepretržite od 15.12.2013 a to až do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom už len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola v omeškaní viac ako 90 dní. Pôvodný žalobca zaslal po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovanému niekoľko výziev na úhradu splatného dlhu. Rovnako tak pred postúpením pohľadávky Poštová banka, a.s., poverila komisionárskou zmluvou č. 1/2015 vymožením pohľadávky evidovanej voči žalovanej spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o., ktorá bola pri vymáhaní pohľadávky oprávnená realizovať všetky zákonné úkony a opatrenia za účelom úhrady pohľadávky. Pôvodný žalobca pred postúpením pohľadávky zaslal žalovanej písomnú výzvu na splnenie

jeho záväzku. Podľa odvolateľa je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Odôvodnenie treba formulovať spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného, vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické lexikálne a štylistické hľadiská. Ďalej poukázal na skutočnosť, že na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ sa vzťahuje zákaz retroaktivity a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základných princípov právneho poriadku. Súdny sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyseľnosti a nezodpovednosti. Žalovaná uzavrela zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku. Navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. K odvolaniu žalobca doložil výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.6.2014, vyhotovenú Poštovou bankou, a.s., adresovanú žalovanej, podací hárok, výzvu žalobcu zo dňa 9.3.2015 adresovanú žalovanej spolu s podacím három, ďalej výzvy Poštovej banky, a.s., na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.7.2014 spolu s doručenkami.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dopustil procesného pochybenia..

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 5Csp/40/2016 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.440,08 eur istinu, úroky vo výške 244,4 eur, úroky z omeškania vo výške 799,48 eur, úroky zo zostatku nesplatenej istiny, t.j. zo sumy 1.440,08 eur vo výške 25,5% ročne od 1.5.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.440,08 eur od 1.5.2016 do zaplataenia a poplatky vo výške 47,14 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom nedoplatku zo Zmluvy o úvere, dostupná pôžička, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovanou dňa 3.5.2013.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu.

7. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď namietal, že súd nevyzval žalobcu ani podľa § 157 CSP, nevytýčil termín predbežného prejednania sporu podľa § 168 CSP. Žalovaná sa k veci žiadnym spôsobom nevyjadrila, dôvodnosť uplatneného nároku nenamietala, súd považoval nárok žalobcu za nepreukázaný z dôvodu nepreukázania jeho aktívnej legitímácie bez toho, aby ho vyzval na doplnenie žaloby a žalobu bez ďalšieho zamietol pre nesplnenie podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

8. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil strane sporu realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania a tiež pri rozhodovaní.

9. Odňatie možnosti konať pred súdom strane sporu ako dôsledok postupu súdu ustálená rozhodovacia prax súdov už tradične vidí v nerešpektovaní tých procesných práv, ktoré účastníkom platné procesné právo priznáva. K tomuto porušeniu povinnosti súdu môže dôjsť v rámci procesu vedúceho k rozhodovaniu o samotnej podstate sporu, vylúčením však nie je ani zásah do práv strany sporu, tzv. finálnym produktom činnosti súdu teda rozhodnutím. Spôsoby, akými dôjde do práv účastníkov zasiahnuť a takto im tiež uprieť reálnu možnosť, sa v konaní buď niečoho úspešne domáhať alebo sa naopak v ňom rovnako úspešne brániť, síce zákon nekonkretizuje, je to tak ale evidentne predovšetkým pre zjavnú nepostihnuteľnosť všetkých počínaní súdov na ujmu strán sporu, ktoré by takto mali byť zafinované. Práve z tohto uhľa pohľadu bolo treba nazerať aj na problém oboznamovania strán sporu

s predbežnými závermi súdu na poli skutkovom i právnom. Účelom ustanovenia § 181 ods. 2 CSP je mimo akúkoľvek pochybnosť eliminovať jav, tzv. prekvapivých rozhodnutí súdov, pri ktorých strana sporu (presvedčená o tom, že využila všetky procesné prostriedky, aby v spore uspela, na druhej strane však ale nič netušiaci o myšlienkových pochodoch súdu, ktorý sa mal postarať o realizáciu ústavne zaručujúceho práva strany sporu na súdnu ochranu v konkrétnej veci) môže byť konfrontovaný s celkom nečakaným (a pre takúto stranu zásadne novým) pohľadom súdu na vec. Takto ale samozrejme len dostatočne konkrétne a preukázateľné poskytnutie názoru súdu na to, čo správne významných skutkových tvrdení sporiacich sa strán je medzi nimi sporné a čo naopak, dáva účastníkom konania i priestor na úvahy akým smerom za pomoci akých dôkazných prostriedkov a či vôbec viesť ďalšie dokazovanie.

10. Z obsahu spisu v danej veci vyplynulo, že žalobca Poštová banka, a.s., Bratislava, sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňom 8.8.2016 domáhal zaplatenia sumy 1.440,08 eur s príslušenstvom od žalovanej. K žalobe doložil výzvu Poštovej banky zo dňa 11.7.2014 na úhradu dlžnej sumy spolu s doručenkou, zmluvu o úvere zo dňa 3. mája 2013, obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2016. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 3.11.2016 vyzval žalobcu na doplnenie žaloby s tým, aby ju doplnil o nasledovné: doložil splátkový kalendár k zmluve o úvere ako aj doklady o vykonaných úhradách, vyjadril sa k možnému právnomu posúdeniu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä, či zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2, aby uviedol dátum splatnosti, ako dospel k žalovanej istine, z akých jednotlivých čiastkových nárokov pozostáva žalovaná suma, koľko, kedy a akou formou žalovaná vykonala jednotlivé úhrady a ako tieto boli započítané, a tiež, aby sa vyjadril k možnému právnomu posúdeniu veci podľa § 5b. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 12.1.2017. K výzve doložil aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2016. Dňa 4.8.2017 bol súdu doručený návrh na zmenu žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky z Poštovej banky, a.s., na BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava. K tomuto návrhu žalobca doložil zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.6.2017, následne uznesením zo dňa 3.10.2017 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava, vstúpila obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava. Súd prvej inštancie vytýčil pojednávanie na deň 20.3.2018, žalobca zaslal vyjadrenie zo dňa 19.3.2018, kde sa vyjadril k veci, okrem toho sa zároveň ospravedlnil z neúčasti ako aj neúčasti právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní. Na predmetnom pojednávaní nebola prítomná žiadna zo strán. Súd oboznámil podstatný obsah spisu a vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a to z dôvodu nepreukázania aktívnej legitimácie žalobcu.

11. Vzhľadom na uvedené je potrebné kvalifikovať porušenie povinnosti súdu vyplývajúce z ust. § 181 ods. 2 CSP ako odňatie možnosti strane sporu konať pred súdom. Civilný sporový poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že strany sporu by nemali byť zaskočené možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť k ich preukázaniu dôkazy. Sudcov iný právny názor, než je názor strán sporu, môže súd účastníkom v priebehu konania oznámiť. Účelom oboznámenia účastníkov konania s tzv. predbežným právnym posúdením veci je zameranie dokazovania na sporné skutočnosti tak, aby sa vyslovený predbežný názor sudcu potvrdil alebo vyvrátil.

12. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zaťažil konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku i samotný rozsudok procesnou vadou (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP), pri výskyte ktorej zákon nedáva odvolaciemu súdu inú možnosť, než rozhodnutie napadnuté odvolaním zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie v danom prípade vyzýval žalobcu výzvou na doplnenie žaloby, kde uviedol presne čo má súd prvej inštancie doplniť, v dôsledku čoho vyplynulo, že sa zaoberá meritom veci, teda dôvodnosťou pohľadávky, jej výškou. Následne však zamietol an bloc žalobu potom, ako v jeho intenciách žalobca žalobu doplnil, z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie, keď mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V predmetnej výzve na doplnenie žaloby o aktívnej legitimácii žalobcu a pochybnostiach o nej nebolo uvedené nič. Takže jednoznačne možno mať za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo prekvapivé.

13. Žalobca k odvolaniu doložil výzvy Poštovej banky, a.s., zo dňa 24.6.2014, zo dňa 11.7.2014, spolu s podacími hárkami a doručenkami. Súd prvej inštancie v odseku 24 svojho odôvodnenia skonštatoval, že postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka účinne písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku. Žalobca však nepreukázal, že by Poštová banka, a.s., žalovanej výzvu zaslala, čím nepreukázal splnenie povinnosti pre riadne postúpenie pohľadávky. V ďalšom konaní preto súd prvej inštancie opakovane posúdi aktívnu legitímáciu vyhodnotením listinných dôkazov a to výziev doložených žalobcom v odvolacom konaní a opakovane vo veci rozhodne.

14. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom súd doplní dokazovanie, vykonané dokazovanie riadne vyhodnotí, vo veci opätovne rozhodne, ktoré rozhodnutie náležite odôvodní. Zároveň rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).